

Υπόθεση C-268/24 [Lalfi] ⁱ

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

16 Απριλίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunale di Lecce (Ιταλία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

16 Απριλίου 2024

Προσφεύγουσα

ZT

Καθού

Ministero dell'Istruzione e del Merito

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Προσφυγή ασκηθείσα ενώπιον του Tribunale di Lecce – Sezione lavoro (πρωτοδικείου Lecce – τμήμα εργατικών διαφορών, Ιταλία) με αίτημα την αναγνώριση του δικαιώματος της προσφεύγουσας προς λήψη του μισθολογικού επιδόματος με την ονομασία «κάρτα εκπαιδευτικού» που προβλέπεται από τον legge n. 107 del 2015 (νόμο 107/2015). Εντούτοις, η ισχύουσα ιταλική νομοθεσία, όπως έχει ερμηνευθεί από την κρατούσα εθνική νομολογία, προβλέπει την εξαιρέση από το συγκεκριμένο ευεργέτημα των εκπαιδευτικών που πραγματοποίησαν μόνον προσωρινού χαρακτήρα αναπληρώσεις.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής απόφασεως με την οποία ζητεί να διευκρινιστεί αν συνάδει με τη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσιου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η

ⁱ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK, του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (στο εξής: οδηγία 1999/70), εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει την καταβολή μισθολογικού επιδόματος στους εκπαιδευτικούς για σκοπούς κατάρτισης και η οποία έχει ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξαιρούνται από το εν λόγω μισθολογικό επίδομα οι εκπαιδευτικοί που πραγματοποίησαν βραχείας διάρκειας και περιστασιακές αναπληρώσεις, ήτοι αναπληρώσεις προσωρινού χαρακτήρα που δεν αντιστοιχούν σε ετήσια ανάθεση καθηκόντων.

Προδικαστικά ερωτήματα

- Έχει η ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου που περιλαμβάνεται στην οδηγία [1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP] την έννοια ότι αντιβαίνει σε αυτήν ο περιορισμός της χορήγησης της κάρτας εκπαιδευτικού που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφοι 121 επ., του *legge del 13 luglio 2015, n. 107 – Riforma del sistema nazionale di istruzione e formazione e delega per il riordino delle disposizioni legislative vigenti* (νόμου 107/2015, της 13ης Ιουλίου 2015, περί μεταρρυθμίσεως του εθνικού συστήματος εκπαίδευσης και κατάρτισης και περί εξουσιοδοτήσεως για την αναδιοργάνωση των ισχυουσών νομοθετικών διατάξεων) (GU αριθ. 162, της 15ης Ιουλίου 2015), ο οποίος βασίζεται στον προσωρινό χαρακτήρα της αναπλήρωσης;
- Υπό το πρίσμα της προμνησθείσας ρήτρας 4, μπορούν να συνιστούν «αντικειμενικούς λόγους», ικανούς να αποκλείσουν το ενδεχόμενο της ύπαρξης δυσμενούς διάκρισης, οι κατηγορίες των κενών θέσεων προσωπικού –που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2 και 3, του *legge 124/99* (νόμου 124/1999)– τις οποίες ο αναπληρωτής εκπαιδευτικός «καλύπτει»;
- Συνιστά «αντικειμενικό λόγο», κατά την έννοια της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαισίου που περιλαμβάνεται στην οδηγία [1999/70], η πραγματοποίηση –κατά το ίδιο σχολικό έτος– προσωρινών αναπληρώσεων σε πλείονα σχολεία βάσει πλειόνων και διαφορετικών συμβάσεων προσωρινής αναπλήρωσης;
- Πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να γίνει δεκτό ότι ο παρεμφερής χαρακτήρα της απασχόλησης εκπαιδευτικών ορισμένου χρόνου και εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου πρέπει να διαπιστώνεται εκ των προτέρων ή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πραγματική διάρκεια των υπηρεσιών παροχής διδασκαλίας που παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους (για παράδειγμα, όταν, έστω βάσει πλειόνων συμβάσεων, ο αναπληρωτής εκπαιδευτικός απασχολήθηκε για χρονικό διάστημα που δεν διαφέρει από

εκείνο αναπληρωτή διορισμένου για την κάλυψη κενής θέσης de facto αναγκαίου προσωπικού);

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και νομολογία

Οδηγία 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43), ειδικότερα άρθρο 1·

Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70. Ειδικότερα, ρήτρα 2, σημείο 1, ρήτρα 3 και ρήτρα 4, σημείο 1.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2022, Ministero dell'istruzione (Ηλεκτρονική κάρτα), C-450/21, ECLI:EU:C:2022:411.

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου και νομολογία

Legge del 13 luglio 2015, n. 107 – Riforma del sistema nazionale di istruzione e formazione e delega per il riordino delle disposizioni legislative vigenti (νόμος 107/2015, της 13ης Ιουλίου 2015, περί μεταρρυθμίσεως του εθνικού συστήματος εκπαίδευσης και κατάρτισης και εξουσιοδοτήσεως για την αναδιοργάνωση των ισχυουσών νομοθετικών διατάξεων, στο εξής: νόμος 107/2015) (GU αριθ. 162, της 15ης Ιουλίου 2015)· ειδικότερα άρθρο 1, παράγραφοι 121 έως 124.

Η παράγραφος 121 έχει ως εξής: «Προς στήριξη της συνεχούς κατάρτισης των εκπαιδευτικών και με σκοπό την ενίσχυση των επαγγελματικών δεξιοτήτων τους, θεσπίζεται (...) η ηλεκτρονική κάρτα για την επιμόρφωση και την κατάρτιση των μόνιμων εκπαιδευτικών των σχολικών ιδρυμάτων κάθε κατηγορίας και βαθμίδας. Η κάρτα αντιπροσωπεύει ονομαστικό ποσό 500 ευρώ ετησίως για κάθε σχολικό έτος και μπορεί να χρησιμοποιείται για την αγορά βιβλίων και συγγραμμάτων, ακόμη και σε ψηφιακή μορφή, δημοσιεύσεων και περιοδικών χρήσιμων εν πάση περιπτώσει για την επαγγελματική επιμόρφωση, για την αγορά εξοπλισμού και λογισμικού, για την εγγραφή σε προγράμματα σπουδών για την αναβάθμιση και την απόκτηση επαγγελματικών δεξιοτήτων, τα οποία παρέχονται από φορείς διαπιστευμένους από το [Υπουργείο], την εγγραφή σε προγράμματα σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, σε προγράμματα μεταπτυχιακών ή εξειδικευμένων σπουδών ή σπουδών ενός κύκλου, τα οποία συνδέονται με τα επαγγελματικά προσόντα, ή σε μεταπτυχιακά προγράμματα ή πανεπιστημιακά μεταπτυχιακά προγράμματα, τα οποία συνδέονται με τα επαγγελματικά προσόντα, για θεατρικές παραστάσεις και κινηματογραφικές προβολές, για την είσοδο σε μουσεία, εκθέσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις και θεάματα, καθώς και για πρωτοβουλίες σχετικές με τις δραστηριότητες που προσδιορίζονται στο πλαίσιο του τριετούς σχεδίου προσφοράς κατάρτισης των σχολείων και του εθνικού σχεδίου κατάρτισης της παραγράφου 124. Το ποσό της κάρτας δεν συνιστά συμπληρωματική αμοιβή ούτε φορολογητέο εισόδημα.»

Οι παράγραφοι 122, 123 και 124 αφορούν, αντιστοίχως, τη ρύθμιση της εφαρμογής της κάρτας εκπαιδευτικού, η οποία θα καθοριστεί με απόφαση του Presidente del Consiglio dei ministri (Προέδρου του υπουργικού συμβουλίου, Ιταλία), την ετήσια δαπάνη που εγκρίνεται για το εν λόγω μισθολογικό επίδομα και την κατάρτιση στον χώρο εργασίας των μόνιμων εκπαιδευτικών, η οποία έχει υποχρεωτικό, μόνιμο και διαρθρωτικό χαρακτήρα.

Legge del 3 maggio 1999, n. 124 – Disposizioni urgenti in materia di personale scolastico (νόμος 124/1999, περί επείγουσών διατάξεων στον τομέα του εκπαιδευτικού προσωπικού, στο εξής: νόμος 124/1999) (GU αριθ. 107 της 10ης Μαΐου 1999): ειδικότερα, άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 7.

Στις παραγράφους 1 έως 3 προβλέπονται τρία είδη αναπλήρωσης.

1. Για την κάλυψη εδρών και θέσεων διδασκαλίας που καθίστανται οριστικά κενές και διαθέσιμες έως την 31η Δεκεμβρίου και αναμένεται ότι θα παραμείνουν κενές έως το τέλος του σχολικού έτους, εφόσον δεν είναι δυνατό να καλυφθούν από το διδακτικό προσωπικό που καταλαμβάνει οργανικές θέσεις στην περιφέρεια ή με τη χρησιμοποίηση πλεονάζοντος προσωπικού, και υπό τον όρο ότι οι θέσεις αυτές δεν είναι προσωποπαγείς, προβλέπεται πρόσληψη κατ' έτος αναπληρωτών διδασκόντων έως την ολοκλήρωση των διαγωνιστικών διαδικασιών για την πρόσληψη διδακτικού προσωπικού σε οργανικές θέσεις. [ήτοι αναπληρώσεις de jure αναγκαίου προσωπικού]

2. Για την κάλυψη μη κενών εδρών και θέσεων διδασκαλίας οι οποίες, όμως, καθίστανται εκ των πραγμάτων διαθέσιμες μεταξύ της 31ής Δεκεμβρίου και έως το τέλος του σχολικού έτους, προβλέπεται πρόσληψη αναπληρωτών διδασκόντων έως το τέλος των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων. Με την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών έως το τέλος των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων καλύπτονται επίσης οι διδακτικές ώρες για τις οποίες δεν είναι δυνατή η δημιουργία θέσεων πλήρους ή μερικής απασχολήσεως. [ήτοι αναπληρώσεις de facto αναγκαίου προσωπικού]

3. Στις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1 και 2, πραγματοποιούνται προσωρινές αναπληρώσεις. [ήτοι προσωρινές ή βραχείας διάρκειας και περιστασιακές αναπληρώσεις]

Στην παράγραφο 4 διευκρινίζεται ότι οι οργανικές θέσεις στην περιφέρεια δεν καλύπτονται σε καμία περίπτωση μέσω πρόσληψης μη μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού.

Οι παράγραφοι 5 έως 7 αφορούν τη διαδικασία ανάθεσης των ετήσιων και προσωρινών αναπληρώσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 με τη χρήση συστήματος πινάκων κατάταξης.

Decreto legislativo del 16 aprile 1994, n. 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (νομοθετικό διάταγμα 297/1994, της 16ης Απριλίου 1994, περί

εγκρίσεως του ενιαίου κειμένου των νομοθετικών διατάξεων για την εκπαίδευση που αφορούν σχολεία κάθε κατηγορίας και βαθμίδας) (τακτικό συμπλήρωμα της GURI αριθ. 115, της 19ης Μαΐου 1994), ειδικότερα άρθρο 282, κατά το οποίο η αναβάθμιση των γνώσεων αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα και καθήκον του διδακτικού προσωπικού.

Decreto legge del 13 giugno 2023, n. 69 – Disposizioni urgenti per l’attuazione di obblighi derivanti da atti dell’Unione europea e da procedure di infrazione e pre-infrazione pendenti nei confronti dello Stato italiano (πράξη νομοθετικού περιεχομένου 69/2023, της 13ης Ιουνίου 2023, περί επείγουσών διατάξεων για τη θέση σε εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από πράξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από διαδικασίες λόγω παραβάσεως και διαδικασίες που προηγούνται της κίνησης διαδικασίας λόγω παραβάσεως οι οποίες εκκρεμούν έναντι της Ιταλικής Δημοκρατίας (στο εξής: πράξη νομοθετικού περιεχομένου 69/2023)). Ειδικότερα, το άρθρο 15 προβλέπει ότι η κάρτα εκπαιδευτικού χορηγείται μόνον στους αναπληρωτές που προσλαμβάνονται ως *de jure* αναγκαίο προσωπικό.

Contratto collettivo nazionale di lavoro del comparto scuola, del 4 agosto 1995 (εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας στον τομέα της εκπαίδευσης, της 4ης Αυγούστου 1995), ειδικότερα άρθρο 28, κατά το οποίο η συμμετοχή σε δραστηριότητες κατάρτισης και επιμόρφωσης αποτελεί δικαίωμα του διδακτικού προσωπικού, καθότι είναι καθοριστικής σημασίας για την απεριόριστη απόκτηση και ανάπτυξη επαγγελματικών δεξιοτήτων.

Contratto collettivo nazionale di lavoro del comparto scuola, del 27 novembre 2007 (εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας στον τομέα της εκπαίδευσης, της 27ης Νοεμβρίου 2007), ειδικότερα άρθρο 63, παράγραφος 1, κατά το οποίο η διοίκηση υποχρεούται να παρέχει μέσα, πόρους και ευκαιρίες που διασφαλίζουν την κατάρτιση στον χώρο εργασίας.

Απόφαση αριθ. 29961/2023 του Corte di cassazione (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου, Ιταλία).

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η προσφεύγουσα είναι εκπαιδευτικός και απασχολήθηκε ως αναπληρώτρια κατά τα σχολικά έτη 2020/2021 και 2021/2022. Ειδικότερα, κατά το σχολικό έτος 2020/2021, η προσφεύγουσα απασχολήθηκε ως αναπληρώτρια έως το τέλος των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, ενώ, κατά το σχολικό έτος 2021/2022, πραγματοποίησε μια σειρά βραχείας διάρκειας και περιστασιακών αναπληρώσεων στο διάστημα από τις 8 Οκτωβρίου 2021 έως τις 27 Μαΐου 2022.
- 2 Οι περίοδοι των διαφόρων αναπληρώσεων είναι συχνά διαδοχικές. Η πρώτη περίοδος αναπλήρωσης έληξε στις 22 Δεκεμβρίου 2021, με διακοπή κατά την περίοδο των Χριστουγέννων. Η δεύτερη περίοδος αναπλήρωσης περιλαμβάνει

πλείονες συμβάσεις στο διάστημα από τις 24 Ιανουαρίου 2022 έως τις 10 Φεβρουαρίου 2022, η δε τρίτη περίοδος αναπλήρωσης εκτείνεται από τις 11 Φεβρουαρίου 2022 έως τις 27 Μαΐου 2022 (με διακοπή από τις 14 έως τις 19 Απριλίου, κατά την περίοδο του Πάσχα το 2022).

- 3 Καθ' όλες τις ανωτέρω περιόδους τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις της εκπαιδευτικού υπήρξαν ίδια με εκείνα των συναδέλφων της αορίστου χρόνου (καθώς και των αναπληρωτών που διορίστηκαν λόγω έλλειψης de jure ή de facto αναγκαίου προσωπικού).
- 4 Λόγω της εκπαιδευτικής δραστηριότητας που άσκησε κατά τα δύο σχολικά έτη, η προσφεύγουσα ζήτησε, δυνάμει του νόμου 107/2015, το μισθολογικό επίδομα για σκοπούς κατάρτισης («κάρτα εκπαιδευτικού»), ύψους 500 ευρώ ετησίως, το οποίο το Ministero dell'istruzione (Υπουργείο Παιδείας, Ιταλία) αρνήθηκε να της χορηγήσει.
- 5 Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Tribunale di Lecce (πρωτοδικείου Lecce), αιτούντος δικαστηρίου, με αίτημα να αναγνωριστεί το δικαίωμά της στο εν λόγω μισθολογικό επίδομα.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 6 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η άρνηση του Υπουργείου να της χορηγήσει το μισθολογικό επίδομα είναι παράνομη, καθότι αντιβαίνει στη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλασίου που περιλαμβάνεται στην οδηγία 1999/70 σχετικά με την ίση μεταχείριση εργαζομένων ορισμένου χρόνου και αντίστοιχων εργαζομένων αορίστου χρόνου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το δικαίωμα που προβλέπεται στον νόμο 107/2015 πρέπει να αναγνωριστεί και στην ίδια σε σχέση με τη δραστηριότητα που άσκησε ως αναπληρώτρια εκπαιδευτικός.
- 7 Το Υπουργείο αντιτάσσει ότι ενήργησε νόμιμα.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της αποφάσεως περί παραπομπής

- 8 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την αναγνώριση του μισθολογικού επιδόματος μόνον σε σχέση με την αναπλήρωση που πραγματοποιήθηκε κατά το σχολικό έτος 2021/22, η οποία αποτελείται από σειρά προσωρινών αναπληρώσεων, που ανατέθηκαν βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του νόμου 124/1999.

Αντιθέτως, όσον αφορά το σχολικό έτος 2020/2021, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα απασχολήθηκε ως αναπληρώτρια έως το τέλος των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του νόμου 124/1999, θεωρείται, κατά την εθνική νομολογία, στοιχείο βάσει του οποίου αναγνωρίζεται το δικαίωμα στο μισθολογικό επίδομα.

Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στην απόφαση αριθ. 29961/2023 του Corte di cassazione (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), με την οποία υπογραμμίζεται ότι, θεσπίζοντας την κάρτα εκπαιδευτικού, η βούληση του νομοθέτη ήταν να στηρίξει τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες διάρκειας ενός τουλάχιστον έτους.

Ειδικότερα, κατά το Corte di cassazione (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο), δεδηλωμένος σκοπός της διάταξης με την οποία θεσπίζεται η κάρτα εκπαιδευτικού, ήτοι του άρθρου 1, παράγραφος 121, του νόμου 107/2015, είναι η στήριξη της συνεχούς κατάρτισης των εκπαιδευτικών και της ενίσχυσης των επαγγελματικών δεξιοτήτων τους, ήτοι η βελτίωση της παρεχόμενης υπηρεσίας στο σύνολό της ακριβώς μέσω της αύξησης του επαγγελματικών δεξιοτήτων του προσωπικού και του επαγγελματισμού της διδασκαλίας σε ετήσια βάση. Καθοριστικής σημασίας είναι, επιπλέον, το γεγονός ότι η κάρτα εκπαιδευτικού συνδέεται με πρωτοβουλίες που εμπίπτουν στο τριετές σχέδιο προσφοράς κατάρτισης, ήτοι τα μέσα πολιτικής που προορίζονται για τον καθορισμό και την αξιολόγηση των στρατηγικών προτεραιοτήτων του εκπαιδευτικού συστήματος. Ο σύνδεσμος με την ετήσια διδασκαλία αντιστοιχεί, επομένως, σαφώς στο χρονοδιάγραμμα του προγραμματισμού της διδασκαλίας εκ μέρους του εκπαιδευτικού, βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που το εκπαιδευτικό συμβούλιο καθορίζει σε ετήσια βάση.

Κατά το αιτούν δικαστήριο, ιδιαίτερη σημασία έχει επίσης η γνώμη που διατύπωσε συναφώς η πρώτη πρόεδρος του Corte di cassazione (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), η οποία –στο πλαίσιο απόφασης απαραδέκτου, εκδοθείσας τον Μάρτιο του 2024, κατόπιν αιτήσεως ερμηνείας υποβληθείσας από άλλο εθνικό δικαστήριο σχετικά με τη δυνατότητα αναγνώρισης του μισθολογικού επιδόματος της κάρτας εκπαιδευτικού– παραπέμποντας στην προμνησθείσα απόφαση του Corte di cassazione (Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου), επισημαίνει ότι η αναγνώριση του μισθολογικού επιδόματος και στους μη μόνιμους εκπαιδευτικούς, οι οποίοι έχουν εντούτοις συνάψει συμβάσεις αναπλήρωσης έως το τέλος του σχολικού έτους ή των εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, βασίζεται στο γεγονός ότι υφίσταται, και στην περίπτωση τους, ο χρονικός σύνδεσμος τον οποίο ο νομοθέτης θέλησε να καθιερώσει μεταξύ του συγκεκριμένου μέσου κατάρτισης που σχετίζεται με την κάρτα εκπαιδευτικού και του ετήσιου χαρακτήρα της διδασκαλίας.

Το αιτούν δικαστήριο παρατηρεί ότι οι ως άνω εκτιμήσεις, οι οποίες έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα λαμβανομένης υπόψη της προέλευσής τους, περιέχουν σαφείς ενδείξεις για τη δικαιολόγηση της άρνησης χορήγησης του επίμαχου μισθολογικού επιδόματος στην κατηγορία των εκπαιδευτικών στους οποίους ανατέθηκαν βραχείας διάρκειας προσωρινές αναπληρώσεις, υπογραμμίζει δε την επιλογή του νομοθέτη να συνδέσει την παροχή του μισθολογικού επιδόματος με ετήσια διδασκαλία.

Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η ως άνω βασισμένη σε στενή ερμηνεία εθνική νομολογιακή γραμμή, η οποία αρνείται το δικαίωμα στο

μισθολογικό επίδομα στους εκπαιδευτικούς που πραγματοποιούν προσωρινές αναπληρώσεις, αντιβαίνει στη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαisiού, κατά την οποία «[ό]σον αφορά τις συνθήκες απασχόλησης, οι εργαζόμενοι ορισμένου χρόνου δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται δυσμενώς σε σχέση με τους αντίστοιχους εργαζόμενους αορίστου χρόνου μόνο επειδή έχουν σύμβαση ή σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, εκτός αν αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους».

Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στη διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2022, στην υπόθεση C-450/21 (ECLI:EU:C:2022:411), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι το μισθολογικό επίδομα που παρέχεται με την κάρτα εκπαιδευτικού εμπίπτει στις συνθήκες απασχόλησης κατά την έννοια της προμνησθείσας ρήτρας, καθότι καταβάλλεται «για τη στήριξη της συνεχούς κατάρτισης των εκπαιδευτικών, η οποία είναι υποχρεωτική τόσο για το προσωπικό αορίστου χρόνου όσο και για το προσωπικό ορισμένου χρόνου, και για την ενίσχυση των επαγγελματικών δεξιοτήτων τους». Επιπλέον, «[τ]ο γεγονός ότι η ηλεκτρονική κάρτα μπορεί να χρησιμοποιηθεί επίσης για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών που δεν συνδέονται στενά με τη συνεχή κατάρτιση δεν είναι (...) καθοριστικής σημασίας για τον χαρακτηρισμό της επίμαχης στην κύρια δίκη παροχής ως “συνθήκης απασχόλησης”». Το Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι η παραπομπή απλώς και μόνον στον προσωρινό χαρακτήρα της απασχόλησης των συμβασιούχων υπαλλήλων της διοίκησης δεν μπορεί να συνιστά αντικειμενικό λόγο, κατά την έννοια της ρήτρας 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού, ο οποίος δικαιολογεί διαφορετική μεταχείριση.

Σε σχέση με την υπό κρίση υπόθεση, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι όλοι οι αναπληρωτές έχουν τα ίδια καθήκοντα έναντι των μαθητών και τις ίδιες υποχρεώσεις κατάρτισης με τους εκπαιδευτικούς αορίστου χρόνου, ανεξαρτήτως του είδους αναπλήρωσης που τους ανατίθεται, και ότι όλοι προσλαμβάνονται βάσει των πινάκων κατάταξης.

Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η κάρτα εκπαιδευτικού δεν προβλέπει οποιονδήποτε σύνδεσμο μεταξύ της πραγματοποιούμενης δαπάνης (η οποία μπορεί να αφορά επίσης την είσοδο σε θεατρικές παραστάσεις και κινηματογραφικές προβολές) και του αντικειμένου της διδασκαλίας του εκπαιδευτικού, και ότι, μολονότι ορίζεται ως στήριξη για τη συνεχή κατάρτιση και την ενίσχυση των επαγγελματικών δεξιοτήτων, δεν υφίσταται οποιαδήποτε υποχρέωση πραγματοποίησης δαπάνης· εν πάση περιπτώσει, δεν υφίσταται οποιαδήποτε υποχρέωση δαπάνης του μισθολογικού επιδόματος κατά το σχολικό έτος χορήγησής του.

Επομένως, κατά τη γνώμη του αιτούντος δικαστηρίου, ο σύνδεσμος με τη στήριξη της ετήσιας διδασκαλίας είναι ενδεχόμενος και επαφίεται στη βούληση του εκπαιδευτικού και, συνεπώς, η συσχέτιση με την ετήσια διδασκαλία δεν είναι βάσιμη. Κατά συνέπεια, η ετήσια διδασκαλία δεν μπορεί να συνιστά αντικειμενικό λόγο κατά την έννοια της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαisiού.

Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, επίσης, ότι το τριετές σχέδιο προσφοράς κατάρτισης είναι πράξη σχολικής μακροοργάνωσης και συνδέεται μάλλον με την προσφορά κατάρτισης «στο κοινό» παρά με την καθαυτό κατάρτιση των εκπαιδευτικών. Επομένως, η ως άνω πρόβλεψη δεν συνιστά αντικειμενικό λόγο που εμποδίζει την παροχή του ευεργετήματος στους εκπαιδευτικούς που πραγματοποιούν προσωρινές αναπληρώσεις.

Ο προγραμματισμός της διδασκαλίας είναι προκαταρκτικό στάδιο της δραστηριότητας των εκπαιδευτικών και όλοι οι αναπληρωτές, ανεξαρτήτως του είδους αναπλήρωσης, οφείλουν να τον τηρούν. Όλοι οι αναπληρωτές, ανεξαρτήτως του είδους αναπλήρωσης, είναι μέλη του εκπαιδευτικού συμβουλίου κατά το διάστημα παροχής των υπηρεσιών τους.

Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει, επομένως, τους καθολικούς σκοπούς της κάρτας εκπαιδευτικού, οι οποίοι θα εισάγουν διάκριση εάν εξαιρούν τους αναπληρωτές κατ' ουσίαν λόγω της διάρκειας ανάθεσης των καθηκόντων τους. Επιπλέον, οι διάφορες κατηγορίες αναπλήρωσης έχουν ενίοτε διάρκειες που αλληλεπικαλύπτονται και η μόνη διαφορά μεταξύ τους είναι ο λόγος για τον οποίο ανατέθηκαν τα διάφορα καθήκοντα, χωρίς η ασκούμενη δραστηριότητα να έχει οποιαδήποτε σημασία.

Τέλος, προς στήριξη της γνώμης του, το αιτούν δικαστήριο παραπέμπει στο άρθρο 15 της νομοθετικής πράξης 69/2023, κατά το οποίο η κάρτα εκπαιδευτικού χορηγείται αποκλειστικά και μόνον στους εκπαιδευτικούς που είναι μέλη του *de jure* αναγκαίου προσωπικού. Εξ αντιδιαστολής συνάγεται, επομένως, ότι ο σύνδεσμος με την ετήσια διδασκαλία δεν αποτελεί καθοριστικής σημασίας κριτήριο.